

КНИГА НА ПРОРОКА ИОНД.

ГЛАВА 1.

1 И слово Господне быде ^а къмъ Иондъ сънътъ Амаеиъвъ, и рече: Стани, иди въ Ниневиѣхъ, ^б голѣмътъ градъ, та проповѣдай противъ него; защото ^в нечестіе то имъ възлѣзе прѣдъ мене: И ^г станъ Иона за да побѣгне въ Фарисис отъ лицето на Господа, и слѣзъ ^д въ Іошпихъ и намѣри корабъ който отхождаше въ Фарисис, и заплати прѣвозъ-ть му, и влѣзе въ него, за да отиде съ тѣхъ въ Фарисис, ^е отъ лицето на Господа.

4 Но ^ж Господъ подигнъ голѣмъ вѣтръ върху море-то, и станъ голѣмъ бура въ море-то, и корабъ-ть бѣдствуваше да ся скруши. И корабници-ть ся уплашихъ, и изыкахъ всякой къмъ свой-ть си богъ, и ^з хвѣрилихъ въ море-то съждѣ-ть които бѣхъ въ корабъ-ть, за да олекне отъ тѣхъ: ^и а Иона бѣ слѣзъ въ дѣно-то на корабъ-ти, и лѣгнълъ, и спѣше дѣлбоко.

6 И приближи при него корабоначалиникъ-ть, та му рече: Защо спишъ? стани, ^к призовай Бога си, ^л негли Богъ ии помене и не загынемъ. И рекохъ всякий на близкій-ть си: Елате, и ^м да хвѣрилъмъ жрѣбіе, та да познаемъ заради кого е това зло вързъ насть. И хвѣрилихъ жрѣбіе, и падиъ жрѣбіе-то върху Иондъ.

8 Тогазъ му рекохъ: ^н Кажи ни сега, за кого е това зло вързъ насть? Каква ти е работата? и отъ дѣ идешъ? Отъ коїкъ си земіжъ? и отъ кои си людіе? А той имъ рече: Азъ съмъ Евреинъ; и боїхъ ся отъ Господа Бога небеснаго, ^о който направи море-то и сушъ-тъ. Тогазъ ся уплашихъ человѣци-ть съ голѣмъ страхъ, и му рекохъ: ^п Що е това което си направилъ? Защото познахъ человѣци-ти, че бѣгаше отъ лицето Господне, понеже бѣше имъ обявилъ това. И рекохъ му: ^р Що да ти сторимъ, за да ся утиши море-то за насть? Защото море-то ся обуреваше още повече.

12 И рече имъ: ^с Земѣте мя, та мя хвѣрлите въ море-то, и море-то ще ся утиши за васъ; защото азъ познавамъ, че поради мене станъ тая голѣмъ бура върху васъ.

13 А человѣци-ть гребѣхъ силно за да ся

върнатъ къмъ сушъ-тъ, ^т но не можахъ; защото море-то ся обуреваше още повече 14 противъ тѣхъ. За то възопихъ къмъ Господа, и рекохъ: Молимъ ся, Господи, молимъ ся, да не загынемъ заради животъ-ть на тогози человѣка, и ^и не налагай вързъ насть неповиннъ кръвъ; защото ^и ты, Господи, си направилъ както си Ѣѣль. И зѣхъ Иондъ, и го хвѣрилихъ въ море-то: и ^и море-то ся спрѣ отъ яростъ-тъ си. 16 Тогазъ ^и человѣци-ть ся убоихъ отъ Господа съ голѣмъ страхъ, и принесохъ жертвъ Господу, и направихъ обрічанія.

ГЛАВА 2.

1 И бѣ опрѣдѣлиъ Господъ единъ голѣмъ рыбъ да погълне Иондъ. И ^и прѣбыде Иона въ коремъ-ть на рыбѣ-тъ три дни и три нощи.

2 И помоли ся Иона Господу Богу своему 3 изъ коремъ-ть на рыбѣ-тъ, И рече: ^и Възопихъ въ скрѣбѣ-тъ си къмъ Господа, и ми ^и послуша: Изъ коремъ-ть на ада възопихъ, и ты чу гласъ-ть ми.

4 Защо ^и ми хвѣрили ты въ дѣлбочинѣ-ти, въ сърдце-то на море-то, И обыколихъ ми потоци:

^и Всички-ть твои волни и волненія-та ти прѣминжъ върхъ мене.

5 И ^и азъ рекохъ: Отхвѣрленъ съмъ отъ очи-ти;

Но ще погледнѫ пакъ ^и къмъ святый-ть твой храмъ.

6 ^и Воды-ти ми окружихъ до душъ, Бездна-та ми обгърнахъ, Морски буряни ся обви около главѣ-ти ми.

7 Слѣзохъ до дѣно-то на горы-ти:

Веренъ-ти земни бѣхъ отъ горѣ ми за вънѣжъ:

Но ^и извадилъ си животъ-ть ми изъ ровъ-ти, Господи Боже мой.

8 Като чезнѣше въ мене душа-та ми, поменяхъ Господа:

И ^и молитва-та ми влѣзе при тебе, въ свя-тый-ти храмъ.

9 Които пазять ^и лѣжливи-ти суеты

^а 4 Цар. 14; 25, Мат. 12; 39.
^б Емт. 10; 11, 12. Гл. 3; 2,
3; 4; 11.
^в Быт. 18; 20, 21. Езд. 9; 6,
Іак. 5; 4. Отк. 18; 5.
^г Гл. 4; 2.
^д Іис. Нав. 19; 40. 2 Лѣт. 2;
16. Дѣян. 9; 36.
^е Быт. 4; 16. Іос. 1; 12. 2; 7.
^ж Псал. 107; 25.

^з Дѣян. 27; 18, 19, 38.
^и 1 Цар. 24; 3.
^к Псал. 107; 28.
^л Ионд. 2; 14.
^м Іис. Нав. 7; 14, 16. 1 Цар. 10; 20, 21. 14; 41; 42.
Прил. 16; 33. Дѣян. 1; 26.
^н Іис. Нав. 7; 19. 1 Цар. 14; 43.
^о Псал. 146; 6. Дѣян. 17; 24.
^п 10; 11; 50.

^а Псал. 65; 2.
^и Псал. 88; 6.
^д Псал. 42; 7.
^е Псал. 31; 22.
^ж 3 Цар. 8; 38.
^з Псал. 69; 1. Плач. 9; 54.
^и Псал. 16; 10.
^к Псал. 18; 6.
^м 4 Цар. 17; 15. Псал. 31; 6.
^о 10; 8; 16; 19.